

РЕШЕНИЕ

№ 2525

гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **653** по описа за **2023** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от М. Н. Н., ЕГН [ЕГН], чрез адв. М. П. срещу Решение № 5259 от 21.12.2022 г., постановено от Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение, 95-и състав по НАХД № 10309/2022 г.

С решението съдът е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 340373/2018 от 14.08.2018 г., издадено от заместник-кмет на Столична община, с което на касатора на основание чл. 48 от Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/ е наложена глоба в размер на 50 /петдесет/ лв. за нарушение по чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 НРУПОГТТСО.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на съдебното решение, поради нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Твърди се, че не са спазени императивните изисквания на чл. 42, т. 3 и т. 4 от ЗАНН, довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице. Оспорва се надлежното връчване на НП. Посочва се, че липсва идентитет между АУАН и НП. Иска се от съда да отмени съдебното решение и да постанови друго, с което да отмени НП.

В хода на съдебното производство касаторът, чрез адв. П., в представено по делото

писмено становище поддържа жалбата и претендира присъждане на направените разноски на осн. чл. 38, ал. 1, т. 2 Закон за адвокатурата /ЗА/ пред всички инстанции, съобразно списък.

Ответникът – заместник – кмет на Столична община, не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна, което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да постанови съдебния акт, предмет на касационен контрол, СРС е установил следната фактическа обстановка:

На 19.07.2018 г., около 19:10 ч., М. Н. Н. пътувала в автобус № 305 /инвент. № 3102/ на градския транспорт в [населено място]. След спирка хотел „Плиска“, посока „О. мост“, контролори по редовността на пътниците към „Център за градска мобилност“ /ЦГМ/, извършила проверка по редовността на пътниците в превозното средство. По време на проверката било констатирано, че Н. пътува без редовен превозен документ. Контролните органи ѝ предложили да закупи карта за еднократно пътуване на нередовен пътник, но същата отказала. След установяване на самоличността ѝ по представен документ за самоличност, бил съставен АУАН за това, че пътува в превозното средство без превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците – нарушение съгласно разпоредбите на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО. Н. подписала съставения АУАН, който ѝ бил надлежно предявен и връчен. Въз основа на съставения АУАН е издадено процесното НП.

Районният съд е потвърдил НП като е приел, че след като Н. е пътувала без превозен документ и е отказала да закупи карта за еднократно пътуване от обективна страна е извършила вмененото нарушение. Приел е, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и съдържат необходимите реквизити за издаването им. Посочено е наличието на пълно съответствие между словесното описание на извършеното нарушение и правната му квалификация. Районният съд се е позовал още на формата на вина - пряк умисъл, тъй като пътничката е съзнавала общественоопасния характер на деянието си. Изложени са мотиви, че процесното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

При постановяване на съдебния акт, настоящата касационна инстанция констатира, че е изтекла предвидената в закона абсолютна погасителна давност за административнонаказателното преследване на процесното нарушение, доколкото същото е извършено на 19.07.2018 г.

Съгласно приложимата норма на чл. 11 ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта и обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на Наказателния кодекс (НК), доколкото в ЗАНН липсва друга уредба. Това препращане е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност, включително и давността по чл. 79, ал. 1, т. 2 НК. Съгласно цитираната разпоредба, наказателното преследване и изпълнението на наказанието се изключват, когато е изтекла предвидената в закона давност. В

ЗАНН липсва изрична регламентация на сроковете за погасяване на административнонаказателната отговорност, поради което, по силата на чл. 11 ЗАНН, следва да намерят съответното приложение правилата на НК.

Според разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички случаи, извън изрично и изчерпателно посочените в т. 1 – т. 4. Нормата на чл.81, ал.3 НК предвижда обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. Съгласно тази разпоредба, независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл. 80, ал.1 НК).

В конкретния случай абсолютната давност, съгласно приложимата норма на чл. 81, ал. 3 във вр. чл. 80, ал.1, т. 5 НК, е четири години и шест месеца от момента на извършване на нарушението - 19.07.2018 г. и е изтекла на 19.01.2023 г., след постановяване на въззивното решение, но преди датата на образуване на настоящото производство.

Предвид гореизложеното решението на въззивния съд и потвърденото с него НП следва да бъдат отменени.

Основателна е своевременно заявената претенция за присъждане на адвокатско възнаграждение в полза на адв. М. П. за осъществено безплатно процесуално представителство на касатора по делото на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата в общ размер на 400 лева за двете инстанции съобразно чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, Административен съд София – град, XVI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 5259 от 21.12.2021 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 95-и състав по НАХД № 10309/2022 г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 340373/2018 от 14.08.2018 г., издадено от заместник-кмет на Столична община, с което на М. Н. Н., ЕГН [ЕГН], е наложена глоба в размер на 50 /петдесет/ лв. за нарушение по чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 НРУПОГТТСО.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адвокат М. И. П., САК, сумата от 400 /четиристотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство по делото на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.